

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

Έτος Τρίτον. — Αριθμός Φύλλου 95 — Ιδιοκτήτης — ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΝΤΑΗΣ — Διευθυντής — Τιμή Φύλλου Δραχμή 1

ΠΕΜΠΤΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ 1961

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Λήμων, Ένδοξων, Τραπεζών 300
Κοινοτήτων Έπαγ. Όργαν. 200
Ιδιωτών 50
Έξωτερικού 30

Η ΜΕΓΑΛΗ ΗΜΕΡΑ

Μια πλατειά φωνή, φωνή γεμάτη από την διαύγεια του ελληνικού πνεύματος, μιλά κραυγάζοντας από τον άθλιτο ήρωισμό της φυλής, περιτρέχει σήμερα τους ελληνικούς αιώρες, για να αναγγείλει το ξημέρωμα της μεγάλης ημέρας της εικοστής πέμπτης Μαρτίου.

Τα σημαντικά και οι καμπάνες των ελληνικών εκκλησιών ηχούν χαριζόμενα, κανόνια χαίρεταισθρια θρονούν και σάλπιγγες ηχούν στα πέλατα του ελληνισμού.

Εικοστή πέμπτη Μαρτίου, επέτειος της μεγαλοπρεπέστερης και επιβλητικότερης ανδρικής πράξης, απ' όσες αναφέρει η ιστορία όλων των εθνών και όλων των λαών της γης. Επέτειος της άναστασεως της φυλής μας από το μαύρο τάφο της τουρκικής σκλαβιάς.

Εικοστή πέμπτη Μαρτίου. Ο μεγαλύτερος σταθμός του έθνους κατά τον οποίον με ιερή συγκίνηση και έθνικα παλμά αναπολούμε τα θαύματα των αγωνιστών του 1821. Θυμώμαστε τη μάχη και καταραμένη εκείνη Μαγική Τούτη του 1453, που ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, ο τελευταίος Έλληνας αυτοκράτορας έβλεπε μπροστά στην πόλη του Ρωμανού, σαν τελευταίος στασιώτης για την τιμή και την πατρίδα.

Θυμώμαστε τις μάχες και σκληρές εκρίνες στιγμές που οι δαδές του Μωάμεθ του κατακτητή κατέβαζαν τον σταυρό από τον μεγαλοπρεπή τροχό της μεγάλης εκκλησίας και ανέβαζαν για πάντα το μισοφύγαρο, ενώ ο αντίλαλος των θρήνων και των δαυρών της μεγάλης Πόλης αντηχούσε μακριά...

Οι Τούρκοι... Οι Τούρκοι... Αιώνες δολοφόροι της ποιότητας σκλαβιάς που γνώρισαν ποτέ οι λαοί της γης, περνούσαν μ' όλο το τρομερό βάρος τους πάνω από τους ώμους της δοξαμένης Ελλάδας. Άλλαξαν την μορφή φρούσης, έδωσαν τα φώτα της, γράμμωσαν το μεγαλείο της. Δεν γίνεται λόγος πια για το ελληνικό έθνος. Έσθυσαν, χάθηκε η ελληνική φυλή, έλεγαν πολλοί.

Μ' αυτό είναι το ελληνικό θαύμα. Μέσα στο άπαιστο τάφο χόρβεται και διατηρείται τετρακόσια βαρεία χρόνια, μια ζωή, μια γενναία ψυχή. Εκεί μέσα κρύβεται η επιληπτική και υπεράνθρωπος δύναμη της φυλής. Εκεί μέσα ανακαλύπτουμε τις ανώτερες και θείες εκκίνες αρετές που στο βάθος των αιώνων χαρακτήριζαν την ελληνική φυλή. Κάτω από το ασφυκτικό πέλμα του κατακτητή ποτέ δεν παράτησε το δνερό της.

Η εκκλησία και το κρυφό σχολειό ήταν οι μεγάλες αποθήκες, οι αποθήκες πηγές του φωτός της δύναμης, της ζωής.

Συσπειρωμένοι γύρω από την εκκλησία και το σχολειό, παίρνει την σκληρή και άμορφη απόφαση να πεθάνει για να κληρονομήσει την αλωνότητα. Ο χρόνος κυλά, και μια άμορφη και ειδυλλιακή μέρα της ανοίξεως του 1821, ο σκλαβωμένος Έλληνας παίρνουν την μεγάλη απόφαση.

Ελευθερία ή θάνατος. Οι Ραγιάδες ελευθεροί, οι σκλάβοι επαναστάτες, οι ταπεινωμένοι προκυννώντας πραγματικοί το δικαίο, τη λευτεριά, τη ζωή. Τά τραγούδια του Ρήγα από θάλασο σε θάλασο και από πλαγιά σε πλαγιά, σκορπών συγκίνησι, και διεγείρουν κάθε σκλαβωμένη ψυχή.

Και ξεπροβάλλουν στη μνήμη μας, οι Διάκοι και οι Άνδροι, οι Τηφλάντες, ο Γέρος του Μωριά, ο Μπάσσης, ο Κανόνης, ο Μισούλης... που διαλαλούν στον κόσμο πως η ελληνική φυλή ξη και θα ξηση. Πέρα από τα βάθη εκατό και πλέον χρόνων, άκουσε νικητήριες και θριαμβευτικές τις κραυγές της ήρωικής εξέγερσης των σκελετών του Μεσολογγίου. Βλέπουμε τις ηρωικές και αποφασισμένες Σουλιώτισσες να σέρνουν τον χορό του θανάτου, με το στήμα ξερό από τη δίψα της λευτεριάς.

Εικοστή πέμπτη Μαρτίου. Κάθε ελληνική ψυχή δεν λησμονεί πως οι σελίδες της ιστορίας, είναι γραμμένες με αίμα, για να αποτελέσουν το φωτεινότερο δέγμα της Έθνικής Άρετης.

Εικοστή πέμπτη Μαρτίου. Καλαμπόκι φανάρι, που φωτίζει και καθοδηγεί τους λαούς. Τό μεγάλο φως που στέλνει μεγαλόδοξα και εδερνετικά τη λάμψη στα πέλατα της οίκουμένης.

Εικοστή πέμπτη Μαρτίου, ημέρα του ελληνισμού και του Χριστιανισμού. Σαν χριστιανό γιορο-Μαγική Τούτη του 1453, που ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, ο τελευταίος Έλληνας αυτοκράτορας έβλεπε μπροστά στην πόλη του Ρωμανού, σαν τελευταίος στασιώτης για την τιμή και την πατρίδα.

Εδώ λοιπόν, στην Ελλάδα μας γεννήθηκε και θρονούστηκε η λευτεριά, αποφασισμένη να συντροφεύει για πάντα τους Έλληνες.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

«Κι' ο Ίωντανός ο χωρισμός παρηγοριά δεν έχει»

Και ήρθαν χρόνοι δύσκολοι. Ο Χάρος που δεν κοιτάζει σειρά, άρπαξε και τον Άντρο της Μάρας. Και έμεινε χήρα, και ανέλαβε να θρέψει τα πέντε παιδιά, που έμειναν όρφανά και άπροστάτευτα. Στενοχωρήθηκε, απελπίστηκε μ' αυτόν τον έλασε. Έσφιξε την καρδιά της, στήριξε στην βιοπάλη, άρχισε να ξενονοδού στην βιοπάλη, άρχισε να ξενονοδού για την εγγαμικότητα. Τό θρόνι, κάθε βράδυ γύριζε στο σπίτι της κουρασμένη, αλλά και ευχαριστημένη, που κατόρθωνε κοιτά ο στραβά να τα βγάλει πέρα, όπως λέει ο λαός. Στενοχωρά, οικονομικά, φτωχικά, αλλά ποτέ δεν έμειναν ησιτικά τα όρφανά της. Είχε και η χαροκαμένη Μάρα ως διατήρηση στα παιδιά της κάποια ιδιαίτερη συμπάθεια στην Άντι-γόννη, την πρώτη της οικογενειακή διατήρηση, που έλασε να θρησθή πρώτη στο σπίτι και ύστερα στο ξένο μεροκάματο.

Σιγά - σιγά κυλούσαν τα χρόνια. Τα παιδιά μεγάλωναν και άναμναν τους και οι τρεις κοπέλλες. Μεγαλώνουν τα παιδιά, μεγαλώνουν και τα θάνατα λέει ο λαός. Οι κοπέλλες, εκτός από τα προικια τους λιγοστά, φτωχικά, θέλουν και προίκα!!

Προϊόν και αυτό της έξελεγμένης σημειωτικής Κοινωνίας. Βασά νιζε το κεφάλι της η Μάρα και δεν της κλάγε βίτος, όχι μόνον που θα βρή ν' αποκαταστήσει τις κοπέλλες, αλλά και η προίκα. Ο κορμός περνούσε, και το φτωχικό μεροκάματο άρχισε να γίνε λειψό και στην πατρίδα μας. Και να μια είδησι. Ζητάνε κορίτσια για την Γερμανία. Πρώτη έρεξε η χήρα Μάρα για να πληροφορηθεί. Βεβαιώθηκε για την είδησι και έλαβε τα χαρτιά για να στείλει την Άντιγόννη στη Γερμανία. Δεν άργησαν τα χαρτιά να πάνε στην Άθήνα και η Άντιγόννη μαζι με άλλες κοπέλλες, τραβάνε

ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ

Με το θέμα της εγκαταστάσεως των στρατών εις την πόλιν της Ήγουμενίτσας ησυχάζει η έφημερίς μας και κατά το παρελθόν θέρους και ετώνισεν τους λόγους δια τους οποίους επιβάλλεται να υπάξη στρατός και εις την πρωτεύουσάν του Νομού μας.

Δεν θα αναφέραμε και πάλιν τους λόγους τούτους διότι ούτοι είναι γνωστοί προβληθέντες άλλοτε εκτός των στήλων μας και εν σχετικό ύπομνηματι του Δήμου Ήγουμενίτσας και διαφόρων παραγόντων αυτής εις τον κ. Πρωθυπουργόν και τον ύπουργόν Έθνικής Άμυνας.

Θα άρκεσθώμεν μόνον να υπενθυμίσωμεν εις τούτους ότι το εν λόγω ζήτημα κατά την Ήγουμενίτσαν και εν τελευταία άναλυσει και δι' ύδωλρον την Θεσπρωτίαν ζήτημα παραμένει άνοικτον δια τους κατοίκους αυτούς οι οποίοι έχοντες ως δεδομένον το έκδηλωθέν θεώρον ένδιαφέρον της Κυβερνήσεως δια την πόλιν θέλουν να πιστέωσι ότι

ΕΝΩΣΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟ ΣΟΥΛΙ

Παρά της Ένώσεως Παραμυθιωτών Ιωαννίνων «ΤΟ ΣΟΥΛΙ» μ' άπεστάλη το κατωτέρω έγγραφον εις αναγνώρισιν της έφημερίδος μας προβολής του αλήματος καθιερώσεως διήμερου έορτασμού κατ' έτος εις τούς ιεροίς βράχους του Σουλίου.

Έφημερίς μας με ιδιαίτερον ικανοποίησιν και ευχαρίστησιν θα εξακολουθή και εις το μέλλον να προβάη παντοειδώς τας φιλικούς προσπαθίας της Ένώσεως Παραμυθιωτών Ιωαννίνων διότι πιστεύει ότι ούτω έξυπνε τούται καλύτερον τα προβλήματα της πόλεως θα ελπίσιν να πιστέωσι ότι

ΕΙΣ ΤΟΝ Κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ
ΕΝΩΣΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
«ΤΟ ΣΟΥΛΙ»

Γραφεία: Ίωάννινα, Άθήναι 98 — Τηλ. 5.05
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 27

Άξιότιμον κ. Διευθυντή Έφημερίδος «ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ»
Εις Ήγουμενίτσαν

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον της Ένώσεως μας θεωρεί χρέος του όπως έκφραση Τυπν το μεγάλο του ευχαριστώ δια τας φιλικούς τας Τυπν προς αυτήν αίσθησιν ως και δια την θέσιν της Έφημερίδος σας ύπερ του Πανελληνίου καθήκοντος άναστήσεως της μνήμης των προγόνων μας ηρώων Σουλιωτών δια της καθιερώσεως «Διήμερου έορτασμού Σουλίου» καλ Καλοήγρον Σουλιωτών (Φύλλον Θ. Α. 28) 261).

Χαίρομεν ιδιαίτερος και ευχνομήτα δαδύτητα δια την ένδοξον έκδηλωσιν των ενγόνων αισθημάτων σας θέτοντες την Έφημερίδα σας εις την διακονίαν ενός τόσον ιεροού και ένδοξου

νούν από τα φυλλάδια. Μια μ' άπαιτούν όλες οι κοπέλλες στο λωρεόστο. Τελείται η Άντιγόννη. Τώρα όμως μιν τα αθήματα ευχαριστήρια εις την τούτην συμπάσιν και έκδηλωσιν των ένδοξων της τράβηξε την κοπέλλα της. Πληγομένη, έσθενομένο, λυπημένη γυρίζει στο σπίτι της απαρρήσθη, διότι ο Ίωντανός ο χωρισμός παρηγοριά δεν έχει.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Τότερα από τριετή άπρησι-εις το ένταθα άποκατάστημα της Έθνικής Τραπεζής της Ελλάδος άνεχώρησε δια την νέαν του θέσιν ο διευθυντής κ. Διονύσιος Ρομποτής.

Η έφημερίς μας ησυχάζει κατά το παρελθόν με τον άναχωρήσαντα διευθυντή και έξηρε τας ικανότητάς του διότι ούτως έπρόκειτο περί έξαιρετικού κατά πάντα ύπαλλήλου, όστις μεγάλως ηέ έψησε τις εργασίες της Τραπεζής αλλά και με το κοινόν, το όποιον εύχεται περαιτέρω έκδοκίμωσιν.

Η ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΔΑΣΑΡΧΟΥ

Και άλλοτε ησυχάζει η έφημερίς μας με την τοποθέτησιν Δασάρχου εις το Δασαρχείον Ήγουμενίτσας. Άν και παρήλθεν έκτοτε άρκετός χρόνος και έκδόησαν εκ μέρους των άρμοδίων ύποσχέσεις περί ταχείας συμπλήρωσε της θέσεως ταύτης, εν τούτοις μέχρι σήμερον δεν συνελήφθη καί ούτω πλείστοι δυσχέρεια προκύπτουν εκ του λόγου τούτου ώστε δικαιολογημένος να διαμαρτύρονται οι πολίται, η δέ έξυπνότης δεν είναι δυνατόν να είναι αποτελεσματική με την άπρησιν ένταθα επί διήμερου.

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Ξεφεύγει από τα όρια των συνηθισμένων ύπηρεσιών έγκυκλίον της μονοσυλμανικής περιουσίας εν τω συνόλω της σχεδόν όλης άπευθυνθείσα προς τούς άγρότας Θεσπρωτίας εγκυκλίον δια την αξιοποίησιν των παραχωρηθέντων μονοσυλμανικών κτημάτων.

Σήμερα εύρισκόμεθα πρό ενός σκοπού.

Αι έορταί Σουλίου με την διέτην άπιννοβολίαν τους και την προβολήν των έγγύς της Παραμυθίας άνευρεθέντων έρεσιών των άρχαιοτάτων πόλεων Φωτικής, Εδρούας, Πανδοσίας ως και Νεκρομαντείου, θέλουν εις άλλου και δια καταλλήλου τουριστικής αξιοποίησεως των, προσφέρουν μέγα όφελος και άνάπτυξιν εις άπαντα τόν Θεσπρωτικόν χώρον.

Όθεν και εξ ατίας άμφοτέρων των άνωτέρω βάθρων, πιστεύομεν ότι οι Πανελλήνιοι και όλοι οι Θεσπρωτοί πρέπει εις τούς παραχωρηθέντας κλήρους των να θέσουν την σφραγίδα του νοικοκυριού, διότι άλλως διακεί το κράτος δια έπαράδοση των Νόμων 2536) 53.

ΘΕΣΠΡΩΤΟΙ

Αξιοποιήσατε τούς κλήρους σας δια το καλό της οικογενείας σας και της έθνικής οικονομίας γενικώτερον.

Η Ένωσίς μας ευγνωμονεί πάντα, άδιαφορώς θέσεως και κοινωνικού βάθρου, έντιμόνως προσφέροντα και συμπαραστέλλοντα άναγνώφουσα το όνομά του εις το άνογόν μέγα λώωμα «Έορτασμού Σουλίου».

Και έπ' εικάστια έκφράζει Τ. Τ. τα αθήματα ευχαριστήρια εις την τούτην συμπάσιν και έκδηλωσιν των ένδοξων της τράβηξε την κοπέλλα της. Πληγομένη, έσθενομένο, λυπημένη γυρίζει στο σπίτι της απαρρήσθη, διότι ο Ίωντανός ο χωρισμός παρηγοριά δεν έχει.

Μετά των πλέον θεμιών πατριωτικών χαίρεσιών
Ο Πρόεδρος
ΣΩΤ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

έχει άρίστως συναλλαγάς. Η πρώτη γνωσμία μας μετά του νέου διευθυντού κ. Κων/νου Χρυσοστάθη μ' άπέδει άπολύτως ότι αι εργασίαι του άποκαταστήματος και αι συναλλαγαι μετά του κοινού και επί την νέαν διεύθυνσιν θα συνεγερθούν και θα αύξηθούν δεδομένου ότι η διεύθυνσις πλαισιώνεται από άριστον προσωπικόν ιδιαιτέρως δε από τόν άκούραστον προσηκόμενον τού λογιστηρίου κ. Βασίλειον Σακελλαρίου.

Η καλή θέλησις των άπρητούντων εν τω Δασαρχείω ύπαλλήλων, πλην όμως η θέσις του Δασάρχου την όποιαν δεν δύναται να άναπληρώσουν τούς έμποδίζει εις την λύσιν των προβλημάτων. Ο ύπευθυνός Γεωργίας κ. Θανάσιμος όφείλει να πληρώσει την θέσιν του Δασάρχου το ταχύτερον διότι κάτι τέτοια φανερύει η άντιπολίτευσις δια να παρουσάση εις το κοινόν την έγκατάλειπν της έπαρχίας ως πρηνωμικότητα.

Τετελεσμένον γεγονός της διανομής της μονοσυλμανικής περιουσίας εν τω συνόλω της σχεδόν όλης άπευθυνθείσα προς τούς άγρότας Θεσπρωτίας εγκυκλίον δια την αξιοποίησιν των παραχωρηθέντων μονοσυλμανικών κτημάτων.

Επειδή και ήμεις πιστεύομεν ότι ο παραχωρηθείς κλήρος δεν είναι τόσον έπαρκής δι' αυτό προβάλλει έκτακτικόν καθήκον προς όλους τούς άποκατασταθέντας να αξιοποιήσουν τούς κλήρους των.

Τό κράτος πάντοτε ύπέφερε πρό θυμω να δοθήση ήθικώς και ύλικώς τούς άγρότας.

Δεν είναι λοιπόν έκπρηκτον η μονοσυλμανική περιουσία παραχωρηθείσα εις τούς άγρότας πρηνωμικότητα να διδη την είκόνα άνάμνησης εγκαταλειμμένης περιουσίας διότι τότε δια φανερών άνάμνησις της εδερνεσίας της όποιας έκύχουμεν.

Όρθότατα δε ο διευθυντής Γεωργίας κ. Θεοδώρης τάσει έκείμην προθεσμίαν δια την αξιοποίησιν ταύτης και νομίζομεν ότι όλοι οι Θεσπρωτοί πρέπει εις τούς παραχωρηθέντας κλήρους των να θέσουν την σφραγίδα του νοικοκυριού, διότι άλλως διακεί το κράτος δια έπαράδοση των Νόμων 2536) 53.

ΤΑ ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΥ

Εις προηγούμενον φύλλον μας είχαμεν άσχοληθεί με τα έργα Παραποτάμου και ειδικώτερον με την επέκτασιν αυτών προς Μανουσόδιον και Σίδερην.

Εύρισκόμεθα εις την έκδοκίμωσιν των θέσιν σήμερον να άνακοινώσωμεν προς το κοινόν ότι το άνω τέρω ζήτημα, που έθιγε από των στήλων της έφημερίδος μας άπησώθησε τας άρμοδιάς ύπηρεσίας αΐτινες και άμείως έκτελέθησαν ως προκύπτει εκ του κατωτέρω

